

ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΛΑΒΑΙΝΕΙΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΒΛΕΠΕΙΣ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Υπάρχει οδός ήτις φαίνεται ορθή εις τον άνθρωπον, αλλά τα τέλη αυτής φέρουσιν εις θάνατον.» Παροιμίες 14/ιδ' 12.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Παρ. 14/ιδ', Δαν. 7/ζ' 25, Μάρκο 12/ιβ' 30,31, Παρ. 15/ιε' 3, Ησ. 5/ε' 20, Παρ. 15/ιε', Ματθ. 20/κ' 26-28.

Όπως έγραψε ο Παύλος, «τώρα βλέπομεν διά κατόπτρου αινιγματωδώς» (Α' Κορ. 13/ιγ' 12). Βλέπουμε τόσο λίγα πράγματα, και αυτά που μπορούμε να δούμε καταλήγουν πάντοτε φιλτραρισμένα στο μυαλό μας. Τα μάτια και τα αυτιά μας – όλες οι αισθήσεις μας – μας δίνουν μόνο μία περιορισμένη εικόνα της πραγματικότητας.

Μπορούμε να εξαπατηθούμε όχι μόνο από τον κόσμο, αλλά και από τον ίδιο τον εαυτό μας. Τα όνειρά μας, οι αντιλήψεις και οι απόψεις μας, μπορεί να μας δώσουν αλλοιωμένη εικόνα του πώς πραγματικά είμαστε, και αυτή είναι η χειρότερη απάτη.

Τι πρέπει να κάνουμε τότε ώστε να προστατευτούμε από αυτήν την απάτη; Οι Παροιμίες μας δίνουν τις βασικές συμβουλές. Δεν πρέπει να έχουμε την εμπιστοσύνη μας στον εαυτό μας όπως οι ασύνετοι, αλλά να εμπιστευόμαστε τον Κύριο που έχει τον έλεγχο ακόμη και στις πιο μεγάλες δυσκολίες. Εν ολίγοις, πρέπει να ζούμε με πίστη και όχι βασισμένοι στο τι βλέπουμε, επειδή η οπτική μας μπορεί να μας εξαπατήσει δείχνοντάς μας ένα μικρό μόνο μέρος του αληθινού, το οποίο συνεχώς θα αλλοιώνεται.

Κυριακή 1 Φεβρουαρίου

Η ΑΛΑΖΟΝΕΙΑ ΤΟΥ ΑΦΡΟΝΑ

Διαβάστε Παρ. 14/ιδ'. Τι μας λέει το κεφάλαιο για τον άφρονα;

Ο άφρονας μιλάει με υπερηφάνεια (Παρ. 14/ιδ' 3). Η πρώτη εικόνα έχει να κάνει με την υπερήφανη ομιλία του άφρονα. Η εικόνα της ράβδου στα χείλη του άφρονα, δείχνει στην τιμωρία του. Τα υπερήφανα λόγια του επέφεραν το χτύπημα στα χείλη του, σε αντίθεση με τα χείλη του δικαίου τα οποία τον φύλαξαν (δείτε επίσης Δαν. 7/ζ' 8).

Ο άφρονας χλευάζει τη σοφία (Παρ. 14/ιδ' 6-9). Παρότι ο άφρονας δείχνει να αποζητά τη σοφία, στην πραγματικότητα την χλευάζει και την αμφισβητεί. Δεν θα τη βρει επειδή θεωρεί ότι δεν υπάρχει σοφία πέρα από τον ίδιο. Ακόμη πιο τρομερή είναι η συμπεριφορά του προς την παράβαση του νόμου. Και τι μπορεί να αποβεί πιο θανατηφόρο από το να χλευάζεις την αμαρτία;

Ο άφρονας είναι εύπιστος (Παρ. 14/ιδ' 15). Όλος παραδόξως, ενώ κοροϊδεύει όσους πιστεύουν στις αρετές της σοφίας, έχοντας χάσει την ικανότητα να κρίνει αυτά που ακούει, καταλήγει να πιστεύει «εις πάντα λόγον». Η ειρωνική αυτή κατάσταση επικρατεί δυστυχώς στον κόσμο μας. Οι σκεπτικιστές κοροϊδεύουν τον Θεό και τη θρησκεία, ισχυριζόμενοι ότι αυτά τα πιστεύω είναι παιδιάστικα. Ωστόσο, οι ίδιοι είναι που πιστεύουν τα πιο ανόητα πράγματα, όπως ότι η δημιουργία του κόσμου έγινε τυχαία.

Ο άφρονας είναι παρορμητικός (Παρ. 14/ιδ' 16,29). Επειδή ο άφρονας πιστεύει ότι έχει την αλήθεια, δεν κάθεται να σκεφτεί. Οι αντιδράσεις του είναι γρήγορες και τις περισσότερες φορές παρορμητικές.

Ο άφρονας καταπιέζει τους άλλους (Παρ. 14/ιδ' 21,31). Η καταπίεση και η έλλειψη ανοχής είναι χαρακτηριστικά του άφρονα. Δεν είναι ανεκτικός στους άλλους και τους συμπεριφέρεται περιφρονητικά (δείτε Δαν. 7/ζ' 25, 8/η' 11,12).

ΣΚΕΨΗ: Εύκολα βλέπουμε τα χαρακτηριστικά του άφρονα στους άλλους, στον εαυτό μας όμως τα βλέπουμε; Ποια από αυτά τα ελαττώματα του χαρακτήρα έχουμε και πρέπει με τη χάρη του Θεού να ξεπεράσουμε;

Δευτέρα 2 Φεβρουαρίου

Ο ΦΟΒΟΣ ΤΩΝ ΣΟΦΩΝ

Διαβάστε ξανά Παρ. 14/ιδ'. Τι διαβάζουμε για τους σοφούς;

Ο σοφός μιλάει με ταπεινοφροσύνη (Παρ. 14/ιδ' 3). Ο σοφός ελέγχει τα λόγια του. Η σιωπή του είναι ένδειξη έλλειψης αλαζονείας. Ξέρει ότι μπορεί να κάνει λάθος και έτσι σκέφτεται και υπολογίζει όλες τις παραμέτρους. Επίσης, παραμένει σιωπηλός επειδή είναι δεκτικός στο να ακούει και να μάθει από τους άλλους.

Ο σοφός εκτιμά τη μάθηση και τη γνώση (Παρ. 14/ιδ' 6, 18). Είναι δύσκολο για τον άφρονα να μάθει, γιατί του είναι δύσκολο να εκτιμήσει τη μάθηση. Ενώ ο σοφός μπορεί εύκολα να μάθει, λόγω της ταπεινοφροσύνης του. Γι' αυτό και απολαμβάνει την εμπειρία της μάθησης και της αύξησης. Επίσης, το γεγονός ότι αναζητά τη σοφία, τον καθιστά σοφό.

Ο σοφός είναι προσεκτικός (Παρ. 14/ιδ' 15). Ο σοφός ξέρει ότι η αμαρτία και το κακό είναι υπαρκτά, γι' αυτό και προσέχει τα βήματά του. Δεν βασίζεται στα συναισθήματα και στη γνώμη του αλλά συνυπολογίζει και ζητά συμβουλές. Είναι πάντοτε προσεκτικός μ' αυτά που ακούει και διαχωρίζει το καλό από το κακό (Α' Θεσ. 5/ε' 21).

Ο σοφός είναι ήρεμος (Παρ. 14/ιδ' 29,33). Ο σοφός είναι ήρεμος επειδή δεν βασίζεται στις δικές του οδούς αλλά βαδίζει σύμφωνα με τις ουράνιες (Παρ. 14/ιδ' 14). Η πίστη του στον Θεό είναι που του επιτρέπει να μένει ήρεμος και να ασκεί αυτοέλεγχο (Ησ. 30/λ' 15). Ο φόβος του Κυρίου είναι που τον εμψυχώνει (Παρ. 14/ιδ' 26).

Ο σοφός είναι φιλεύσπλαχνος και συμπονετικός (Παρ. 14/ιδ' 21,31). Οι εντολές, «θέλεις αγαπά Κύριον τον Θεόν σου» και «θέλεις αγαπά τον πλησίον σου», είναι όμοιες (Μάρκο 12/ιβ' 30,31). Δεν μπορούμε να αγαπάμε τον Θεό και την ίδια στιγμή να συμπεριφερόμαστε άσχημα στο συνάνθρωπό μας. Η πίστη μας εκδηλώνεται με τον τρόπο που συμπεριφερόμαστε στους άλλους, ιδιαίτερα σε όσους έχουν ανάγκη.

ΣΚΕΨΗ: «Δεν έχουμε συνειδητοποιήσει πώς πολλοί από μας βαδίζουμε σύμφωνα μ' αυτά που βλέπουμε και όχι με βάση την πίστη. Πιστεύουμε εκείνα τα οποία βλέπουμε και δεν εκτιμούμε τις πολύτιμες υποσχέσεις που μας δίνει ο Λόγος Του.» Ε. Χουάιτ, Our High Calling, σ. 85. Τι σημαίνει να βαδίζεις με πίστη, και όχι βάση των όσων βλέπεις; Πώς μπορούμε να το επιτύχουμε;

Τρίτη 3 Φεβρουαρίου

«ΟΙ ΟΦΘΑΛΜΟΙ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ»

«Οι οφθαλμοί του Κυρίου είναι εν παντί τόπω, παρατηρούντες κακούς και αγαθούς» (Παρ. 15/ιε' 3). Πώς σας κάνει να αισθάνεστε αυτό το εδάφιο, και γιατί;

Στα επόμενα δύο κεφάλαια το ύφος αλλάζει. Το περιεχόμενο είναι πιο θεολογικό και η παρουσία του Κυρίου είναι πιο έκδηλη σε σχέση με τις προηγούμενες παροιμίες. Μαθαίνουμε επίσης κάτι θαυμάσιο για Εκείνον: οι οφθαλμοί Του είναι παντού (Παρ. 15/ιε' 3).

Η συναίσθηση της παρουσίας του Κυρίου είναι ακριβώς αυτό που οι Ισραηλίτες αποκαλούσαν «φόβο του Κυρίου». Τον ίδιο συσχετισμό βρίσκουμε και στους Ψαλμούς: «Ιδού, ο οφθαλμός του Κυρίου είναι επί τους φοβουμένους αυτόν» (Ψαλμ. 33/λγ' 18). Παρομοίως, ο Ιώβ περιγράφει τον Θεό ως Εκείνον που κοιτάζει ως τα πέρατα της γης και βλέπει τι συμβαίνει κάτω από τους ουρανούς (Ιώβ 28/κη' 24). Έτσι, ο Ιώβ συμπεραίνει ότι «ο φόβος του Κυρίου, ούτος είναι η σοφία» (Ιώβ 28/κη' 28).

Αυτή η παροιμία μάς θυμίζει την ικανότητα του Θεού να βλέπει το καλό και το κακό όπου και αν βρίσκονται. Όπως ο Σολομών αντιλήφθηκε ότι η αληθινή σοφία είναι η ικανότητα να διακρίνεις το καλό από το κακό (Α' Βασ. 3/γ' 9). Η επίγνωση του ότι ο Θεός βλέπει ό,τι κάνουμε, ακόμη και όταν οι άλλοι δεν μας βλέπουν, μας βοηθά να πράττουμε το καλό αποφεύγοντας το κακό. Αυταπατόμαστε εάν νομίζουμε ότι ο Θεός δεν μας βλέπει όταν πράττουμε το κακό, γιατί ακόμη κι αν σήμερα ξεφύγουμε, κάποια μέρα θα κριθούμε.

Ας είμαστε λοιπόν προσεκτικοί γιατί, «δεν είναι ουδέν κτίσμα αφανές ενώπιον αυτού, αλλά πάντα είναι γυμνά και τετραηλισμένα εις τους οφθαλμούς αυτού, προς τον έχομεν να δώσωμεν λόγον» (Εβρ. 4/δ' 13).

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Παρ. 15/ιε' 3, Ησ. 5/ε' 20 και Εβρ. 5/ε' 14. Ποιο σημαντικό μήνυμα εμπεριέχουν αυτά τα εδάφια για μας όπου οι έννοιες καλό και κακό συγχέονται ιδιαίτερα στην εποχή μας, καθώς οι άνθρωποι τις θεωρούν ως κάτι το σχετικό, ή ως ορισμούς άνευ σημασίας πέραν από αυτή που οι ίδιοι οι άνθρωποι δίνουν; Γιατί αυτή η άποψη για το καλό και το κακό είναι λανθασμένη, και μάλιστα πολύ επικίνδυνη;

Τετάρτη 4 Φεβρουαρίου

Η ΧΑΡΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Διαβάστε Παρ. 15/ιε'. Γιατί η χαρά είναι τόσο σημαντικό προσόν για τον άνθρωπο;

Στην Αγία Γραφή δεν δίνεται πουθενά υπόσχεση για μία ζωή χωρίς δοκιμασίες. Όπως ο Ίδιος ο Ιησούς είπε: «αρκετόν είναι εις την ημέραν το κακόν αυτής» (Ματθ. 6/ς' 34). Στις Παρ. 15/ιε' 15 διαβάζουμε ότι εκείνος που έχει χαρά στην καρδιά του θα περάσει πιο ανώδυνα τις άσχημες ημέρες. Πόνος, θλίψη, και δοκιμασίες θα έρθουν, και πολλές φορές δεν θα μπορούμε να ελέγξουμε το πότε και το πώς. Εκείνο όμως το οποίο μπορούμε να ελέγξουμε, έστω και σε έναν βαθμό, είναι το πώς επιλέγουμε να τα αντιμετωπίσουμε.

Διαβάστε Παρ. 15/ιε' 14,23. Ποια είναι η συμβολή του Θεού σ' αυτή τη χαρά;

Παρότι στο εδάφιο δεν αναφέρεται συγκεκριμένα ο λόγος της χαράς, από τα εδ. 13 και 14 καταλαβαίνουμε ότι «καρδία ευφραينوμένη» είναι «η καρδία του συνετού (που) ζητεί γνώσιν». Έχει στην καρδιά του πίστη και αποβλέπει στη λύτρωση, πίσω από την παρούσα δοκιμασία. Γι' αυτό η πίστη στον Θεό είναι σημαντική, γι' αυτό είναι απαραίτητη η προσωπική μας εμπειρία με τον Θεό και την αγάπη Του. Γιατί τότε, ανεξαρτήτου της δοκιμασίας και της θλίψης, θα αντιμετωπίσουμε την κατάσταση με σύνεση και υπομονή, επειδή θα γνωρίζουμε την αγάπη του Θεού.

Στις Παρ. 15/ιε' 23 βλέπουμε μία άλλη σημαντική ιδέα. Η χαρά έρχεται κυρίως από αυτά που προσφέρουμε και όχι τόσο από αυτά που λαμβάνουμε. Ο καλός λόγος που θα πούμε στους άλλους θα μας δώσει χαρά. Και ποιος δεν έχει δει τις ευλογίες που έρχονται όταν βοηθά τους άλλους είτε με λόγια, είτε με έργα, είτε και με τα δύο μαζί; Όπως έχουμε ήδη δει στις Παροιμίες, τα λόγια έχουν μεγάλη δύναμη. Μπορούν να κάνουν μεγάλο καλό, αλλά και μεγάλο κακό. Και πόσο καλό γίνεται όταν ωφελούν όχι μόνο εκείνον στον οποίον έγινε το καλό, αλλά και εκείνον που το έκανε.

ΣΚΕΨΗ: Πόσο καλά γνωρίζετε, από προσωπική εμπειρία, την αγάπη του Θεού; Τι μπορείτε να κάνετε που θα σας βοηθήσει να ανοίξετε την καρδιά σας σ' αυτήν την τόσο σημαντική αλήθεια; Σκεφτείτε πόσο καλύτερη θα ήταν η ζωή σας εάν γνωρίζατε πραγματικά την αγάπη του Θεού.

Πέμπτη 5 Φεβρουαρίου

Η ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Όλοι ονειρευόμαστε και κάνουμε σχέδια, και τότε τα πράγματα εξελίσσονται διαφορετικά, άλλοτε προς το καλύτερο και άλλοτε προς το χειρότερο. Η Αγία Γραφή αναγνωρίζει την αξία της ανθρώπινης ευθύνης και ελευθερίας. Ωστόσο, μας διαβεβαιώνει ότι ο Θεός έχει τον έλεγχο στην εξέλιξη των γεγονότων (δείτε Παρ. 20/κ' 24, 21/κα' 31 και Δαν. 2/β' και 7/ζ').

Τι διαβάζουμε στις Παρ. 16/ις' 1; Πώς κατανοούμε αυτό το εδάφιο; Προετοιμαζόμαστε και κάνουμε σχέδια, αλλά η τελευταία λέξη είναι του Θεού. Αυτό δεν σημαίνει ότι οι προετοιμασίες που κάνουμε είναι άσκοπες. Όταν όμως ζούμε με πίστη, και αφήσουμε τα σχέδια μας να τα αναλάβει ο Θεός, τότε Εκείνος θα τα κατευθύνει (Παρ. 16/ις' 9) και θα τα στερεώσει (Παρ. 16/ις' 3). Ακόμη και οι ενέργειες των εχθρών μας θα χρησιμοποιηθούν προς όφελός μας (Παρ. 16/ις' 4,7).

Αν και αυτές οι ιδέες δεν είναι ευκολονόητες, πρέπει να μας παρηγορούν και να μας βοηθούν να εμπιστευόμαστε τον Θεό στις δυσκολίες, ακόμη και όταν τα πράγματα εξελίσσονται άσχημα και αντίθετα από τα σχέδια μας. Όταν μάθουμε να παραδινόμαστε στον Θεό, τότε θα είμαστε σίγουροι για την καθοδήγησή Του, ακόμη και στις πιο δύσκολες στιγμές. Διαβάστε Παρ. 16/ις' 18,19. Ποια είναι η θέση της φιλοδοξίας στην ανθρώπινη επιτυχία;

Όπως πάντα, η Αγία Γραφή μας προειδοποιεί για την υπερηφάνεια. Εξάλλου, ως αμαρτωλοί, υπάρχει κάτι για το οποίο μπορούμε να είμαστε υπερήφανοι; Και ποιο άλλο ελάττωμα άλλωστε έρχεται σε απόλυτη αντίθεση με τον χαρακτήρα του Θεού απ' ό,τι η υπερηφάνεια, η πρώτη αμαρτία; (Δείτε Ιεζ. 28/κη' 17). Ο Ιησούς μίλησε σκληρά για εκείνους που αποζητούν τη δόξα, και παρότρυνε τους μαθητές Του να επιδιώκουν την ταπεινοφροσύνη (Ματθ. 20/κ' 26-28).

Διαβάστε Παρ. 16/ις' 33. Τι ρόλο έχει η τύχη στην ανθρώπινη επιτυχία; Η Αγία Γραφή δεν αφήνει περιθώρια για την τύχη. Όταν οι άλλοι πιστεύουν ότι τα γεγονότα εξελίσσονται κατά τύχη, εμείς μπορούμε να έχουμε εμπιστοσύνη στον Θεό που έχει τον πλήρη έλεγχο.

ΣΚΕΨΗ: Πώς το γεγονός της Μεγάλης Διαμάχης μας βοηθά να κατανοήσουμε το γιατί συμβαίνουν κάποια πράγματα;

Παρασκευή 6 Φεβρουαρίου Δύση ηλίου: 17:53'

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

«Απ' αρχής ο Σατανάς περιέγραψε στους ανθρώπους τα οφέλη που κερδίζονται με την παράβαση. Με αυτόν τον τρόπο εξαπάτησε αγγέλους. Με αυτόν τον τρόπο έβαλε σε πειρασμό τον Αδάμ και την Εύα ώστε να αμαρτήσουν. Και με αυτόν τον τρόπο οδηγεί ακόμη πλήθη ανθρώπων να δείξουν ανυπακοή στο Θεό. Το μονοπάτι της παράβασης το παρουσιάζει ελκυστικό, "αλλά τα τέλη (αυτού) φέρουσιν εις θάνατον" (Παρ. 14/ιδ' 12). Μακάριοι είναι εκείνοι οι οποίοι αποτολμώντας να το ακολουθήσουν, γυρίζουν πίσω εγκαίρως, έχοντας μάθει πόσο πικροί είναι οι καρποί της αμαρτίας.» Ε. Χουάιτ, Π.Π. σ. 722,723.

«Τίποτε δεν συντελεί περισσότερο στην καλυτέρευση της υγείας από το πνεύμα της ευγνωμοσύνης και της δοξολογίας. Αποτελεί επιτακτικό καθήκον μας να αποφεύγουμε τη μελαγχολία, τις δυσάρεστες σκέψεις και τα δυσάρεστα αισθήματα. Αυτό είναι εξίσου σημαντικό καθήκον όσο και το να προσευχόμαστε. Αν ο προορισμός μας είναι ο ουρανός, πώς μπορούμε να βαδίζουμε σαν μία πένθιμη συνοδεία, όλο βογγητά και παράπονα σε ολόκληρο το δρόμο προς το σπίτι του Πατέρα μας; Αυτοί που θεωρούνται Χριστιανοί και διαρκώς παραπονούνται και νομίζουν ότι η χαρά και η ευτυχία είναι αμαρτία, δεν έχουν πραγματική θρησκεία.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Υ. σ. 225,226.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Γιατί είναι σημαντικό να ξέρουμε ότι έχουμε περιορισμένη εικόνα της πραγματικότητας; Ποια πράγματα ξέρουμε ότι υπάρχουν και δεν μπορούμε ωστόσο να τα δούμε; Για παράδειγμα, πόσα ραδιοκύματα υπάρχουν στον αέρα και δεν μπορούμε να τα δούμε, να τα ακούσουμε και να τα αισθανθούμε; Πώς αυτό μας βοηθάει να καταλάβουμε πόσο περιορισμένες είναι οι αισθήσεις μας; Πώς αυτό θα μας βοηθήσει να συνειδητοποιήσουμε και την ύπαρξη άλλων πραγμάτων που δεν μπορούμε να δούμε, όπως για παράδειγμα τους αγγέλους;
2. Γιατί είναι σημαντικό να κατανοήσουμε την ύπαρξη της ελευθερίας της ανθρώπινης βούλησης και θέλησης, παρότι ο Θεός έχει τον απόλυτο έλεγχο; Αν και αυτές οι έννοιες (ελευθερία ανθρώπινης επιλογής και κυριαρχία του Θεού) δείχνουν να αντιτίθενται, ωστόσο, βρίσκονται στην Αγία Γραφή. Πώς εναρμονίζονται;

Παρουσιάζει η έκδοση για
iBooks της **Σχολής**
Σαββάτου

Επίσης και σε PDF εντελώς δωρεάν!

www.believechannel.org

